

Prilog 1. Ciljevi Globalne strategije za zaštitu bioraznolikosti tzv. *Aichi* ciljevi

STRATEŠKI CILJ A. Utjecati na skrivene uzroke gubitka bioraznolikosti pozicioniranjem bioraznolikosti u organima vlasti i društvu

Najkasnije do 2020., ljudi su svjesni svih vrijednosti bioraznolikosti i koraka koje mogu poduzeti kako bi istu očuvali i održivo koristili.

Najkasnije do 2020., biološke vrijednosti su integrirane u nacionalne i lokalne strategije razvoja, strategije smanjenja siromaštva i procese planiranja, a po potrebi i u nacionalne financije, kao i sustav izvješćivanja.

Najkasnije do 2020., poticaji, uključujući i potpore, štetne za bioraznolikost, su uklonjeni, ukinuti ili reformirani kako bi se smanjili ili izbjegli negativni utjecaji, a pozitivni poticaji za očuvanje i održivo korištenje bioraznolikosti su razvijeni i primjenjuju se u skladu s Konvencijom i drugim relevantnim međunarodnim obavezama, uzimajući u obzir nacionalne društveno-ekonomske uvjete.

Najkasnije do 2020., organi vlasti, poslovni sektor i interesne strane na svim razinama poduzeli su korake za postizanje ili su implementirali planove za održivu proizvodnju i potrošnju te zadržali utjecaje korištenja prirodnih resursa u okviru sigurnih ekoloških granica.

STRATEŠKI CILJ B. Smanjiti direktne pritiske na bioraznolikost i promovirati održivu upotrebu

Do 2020., stopa gubitka svih prirodnih staništa, uključujući i šume je, u najmanju ruku, prepolovljena i, gdje je to izvedivo, dovedena blizu nule, a stupanj degradacije i fragmentacije je značajno smanjen.

Do 2020., sve ribe, beskralježnjaci i vodene biljke koriste se i njima se upravlja na održiv način, legalno i primjenjujući »ekosustavni pristup« tako da je izlov izbjegnut, na snazi su planovi i mjere za oporavak svih gotovo izlovljenih vrsta, ribarstvo nema značajan negativan utjecaj na ugrožene vrste i osjetljive ekosustave, a utjecaji ribarstva na zalihe, vrste i ekosustave su u okviru sigurnih ekoloških granica.

Do 2020., područjima pod poljoprivredom, akvakulturom i šumarstvom upravlja se na održiv način osiguravajući očuvanje bioraznolikosti.

Do 2020., onečišćenje, uključujući i unos prekomjernih hranjivih tvari, dovedeno je do razine koja nije štetna za funkcioniranje ekosustava i bioraznolikost.

Do 2020., invazivne strane vrste i putovi unosa su identificirani i prioritizirani, prioritetne vrste su kontrolirane i/ili iskorijenjene, a na snazi su mjere kojima se sprječava njihovo uvođenje i uspostavljanje populacija.

Do 2015., višestruki antropogeni pritisci na koraljne grebene te druge ranjive ekosustave pogođene klimatskim promjenama ili zakiseljavanjem oceana su svedeni na minimum, kako bi održali svoju integritet i funkciju.

STRATEŠKI CILJ C. Poboljšati status bioraznolikosti kroz očuvanje ekosustava, vrsta i genetske raznolikosti

Do 2020., najmanje 17% kopnenih staništa i voda i 10% obalnih i morskih područja, naročito područja od posebnog značaja za bioraznolikost i usluge ekosustava je očuvano kroz učinkovito i ravnopravno upravljane, ekološki reprezentativne i dobro povezane sustave zaštićenih područja te kroz druge učinkovite mjere očuvanja određenih područja, te integrirano u šire predjele i morske krajolike.

Do 2020., spriječeno je izumiranje poznatih ugroženih vrsta, a njihovo stanje očuvanosti, posebno onih najugroženijih, je poboljšano i održivo.

Do 2020., genetička raznolikost kultiviranih biljaka, domaćih i pripitomljenih životinja i divljih srodnika, uključujući i druge društveno-ekonomske i kulturno vrijedne vrste, se održava, a strategije za minimiziranje genetičke erozije i zaštitu njihove genetičke raznolikosti su razvijene i implementirane.

STRATEŠKI CILJ D. Jačati opće koristi od bioraznolikosti i usluga ekosustava

Do 2020., ekosustavi koji pružaju osnovne usluge, uključujući i usluge koje se odnose na vodu, a doprinose zdravlju, egzistenciji i blagostanju, su obnovljeni i zaštićeni, pri tom uzimajući u obzir potrebe i prava žena, autohtonih i lokalnih zajednica, te siromašnih i ranjivih.

Do 2020., otpornost ekosustava i doprinos bioraznolikosti zalihama ugljika je poboljšana kroz očuvanje i restauraciju, uključujući obnovu najmanje 15% degradiranih ekosustava čime se doprinosi ublažavanju klimatskih promjena i prilagodbi, te borbi protiv dezertifikacije.

Do 2015., Protokol iz Nagoye o pristupu genetskim resursima i poštenoj i pravičnoj raspodjeli koristi koja proizlazi iz njihovog korištenja je na snazi i operativan, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

STRATEŠKI CILJ E. Implementaciju Konvencije ojačati kroz participativno planiranje, upravljanje znanjima i izgradnju kapaciteta

Do 2015., svaka stranka je razvila i usvojila kao instrument politike, te započela implementaciju efikasne, participativne i ažurirane nacionalne strategije i akcijskog plana očuvanja bioraznolikosti.

Do 2020., tradicionalna znanja, inovacije i prakse autohtonih i lokalnih zajednica relevantne za očuvanje i održivo korištenje bioraznolikosti, kao i njihovo običajno korištenje bioloških resursa, se poštuju, predmet su nacionalnog zakonodavstva i relevantnih međunarodnih obaveza, te su potpuno integrirani i ogledaju se u implementaciji Konvencije s punim i učinkovitim učešćem autohtonih i lokalnih zajednica na svim relevantnim razinama.

Do 2020., znanja, znanstvene baze i tehnologije koje se odnose na bioraznolikost, njene vrijednosti, funkcioniranje, status i trendove te posljedice njenog gubitka su poboljšane, široko shvaćene, prenesene i primijenjene.

Najkasnije do 2020., mobilizacija financijskih sredstava za učinkovitu implementaciju Strateškog plana za biološku raznolikost 2011 – 2020. iz svih izvora, a u skladu sa usuglašenim i dogovorenim procesom u Strategiji za mobilizaciju resursa, znatno su povećani u odnosu na sadašnju razinu. Ovaj cilj će biti predmet promjena u zavisnosti od procjene potreba resursa o kojima će stranke izvještavati.